

Biblické postavy – Jan Křtitel

kardinál Gianfranco Ravasi

V roce 28 po Kristu seděl Tiberius již patnáct let na římském trůně. Na základě údaje evangelisty Lukáše (3,1) se právě v tom roce ozval silný a jasný hlas Jana Křtitele na pláních judské pouště u břehů Jordánu. Právě při Kristově křtu se před námi znovu objevuje tento prorok, který vstoupil na scénu *evangelia podle Lukáše* již na samém začátku. Tehdy bylo zvěstováno jeho narození pochybujícím otci, starému knězi Zachariášovi – učinil tak anděl Gabriel během večerní oběti v jeruzalémském chrámě.

Pokud použijeme určitého zjednodušení, můžeme říci, že evangelisté představují Jana ve dvou opačných polohách. Na jedné straně stojí oslava jeho poslání, jež vyvrcholí jeho mučednictvím, které se odehraje v kalné atmosféře palácové orgie (srov. Mk 6,17–29). Pak je zde scéna, kterou nabízí liturgie Křtu Páně, v níž Jan Křtitel představuje Krista světu, a známe chvalořeč, kterou věnuje sám Kristus svému Předchůdci u Matouše 11,7–15, jež vrcholí

ve skvělém výroku: „Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel.“

Na druhé straně je možné si v evangeliích všimnout určitého odstupu; také proto, že někteří Janovi učedníci nehodlají opustit svého mistra, aby přešli k onomu Ježíšovi, o němž Jan prohlásil, že není hoden mu ani rozvázat řemínky u sandálů. Naopak se stále pevněji ustavuje samostatná komunita s vlastními modlitbami (Lk 11,1) a obřady (Mt 11,2–6). Proto evangelista Jan zdůrazňuje, že Jan Křtitel „nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle“ (Jan 1,8). (...)

Jan Křtitel je fakticky posledním starozákonním prorokem (Lk 1,17), ověčeným určitou slávou; spolu s Marií je jediným světcem, u něhož neslavíme v liturgickém kalendáři pouze smrt, ale i narození, je však i tím, kdo ukazuje na Krista, pravý střed dějin spásy...

Zdroje: Autor: El Greco. Volné dílo, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=14985656>;
RAVASI, Gianfranco. *Biblické postavy: liturgický rok s osobnostmi Bible*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2009, s. 25–26.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Leden 2020** • Ročník 13 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„... milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.“

(Jan 1,17)

Aktuálně

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*. Mši svatou můžete volně navštívit.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná v *kostele sv. Jakuba v Cítolibech* mše svatá s nedělní platností pro věřící, kteří se nemohou z vážných důvodů účastnit nedělní mše svaté.

V období od 1. do 14. ledna 2020 se v celostátním měřítku opět uskuteční dobročinná akce **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA**. *Kromě farní sbírky dne 5. ledna* lze přispět také prostřednictvím darovací SMS ve tvaru DMS KOLEDA 30 na číslo 87 777 nebo bankovním převodem na konto: 66008822/0800 u České spořitelny, variabilní symbol: 777, konstantní symbol: 379 (složenko) nebo 558 (bezhotovostní převod), specifický symbol: jakékoli číslo např. vaše rodné (není podmínkou) nebo IČ (pokud dar odesíláte za organizaci). Lze také přispět osobně na děkanství v Lounech.

Ve čtvrtek 9. ledna 2020 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

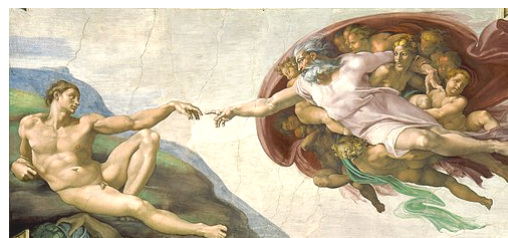
V úterý 21. ledna 2020 od 18:00 se koná v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze *mše svatá za účasti českých a moravských biskupů* v rámci plenárního zasedání ČBK.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 1.1.2020** **SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Ročově
– První poutní mše svatá v 14:30.
- 2.1.2020** **PAMÁTKA SV. BASILA VELIKÉHO A ŘEHOŘE NAZIÁNSKÉHO, BISKUPŮ A UČITELŮ CÍRKVE**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 5.1.2020** **SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ (sv. Tři Králové)**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Žehnání vody, kadidla, křídly.
- 12.1.2020** **SVÁTEK KŘTU PÁNĚ, ukončení vánoční doby**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 18.1.2020** **PANNY MARIE, MATKY JEDNOTY KŘESŤANŮ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:00.
Mše svatá s modlitbami za jednotu křesťanů.
- 19.1.2020** **2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
- 25.1.2020** **SVÁTEK OBRÁCENÍ SV. PAVLA, APOŠTOLA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:00.
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
- 26.1.2020** **3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.

Cyklus úvah nad katechismem: Touha po Bohu

Dariusz Kowalczyk, SJ

(...) Touha po Bohu je vepsána do lidského srdce – těmito slovy katechismus začíná. Ze tvrzení vyplývá, že člověk je utvářen svým osobním vztahem k Nekonečnu. Bůh řekl: Miluji tě, Adame – a Adam byl stvořen. Sv. Augustin proto píše ve svých Vyznáních: „Tys nás stvořil pro sebe, a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě“.

Touha po Bohu není chybou slepé evoluce nebo absurdní nárok člověka, který chce dospět k nekonečnu. Tato touha může skutečně nalézt své naplnění a uskutečnění. Katechismus zdůrazňuje, že člověk je uzpůsoben ke společenství s Bohem, neboť byl stvořen Bohem a pro Boha. Tato „schopnost“ společenství s Bohem tedy není nic iluzorního, nýbrž dar našeho Stvořitele a Spasitele. Právě ve společenství s Bohem spočívá nejvyšší důvod lidské důstojnosti.

Zakoušíme však skutečně touhu po Bohu? Katechismus říká, že „člověk může toto hluboké životní spojení s Bohem zapomenout, popřít je, dokonce je i výslovně odmítnout.“ Mohli bychom popřít nejhlubší hlas srdce? Jednou z příčin takového postoje může být „vzpouza proti přítomnosti zla ve světě“. Můžeme se také chovat jako slovo evangelia zaseté do trní v podobě o rozsevači – světské starosti nebo záliba v bohatství v nás prvotní touhu udusí. Dalšími příčinami odmítání Boha, které katechismus vyjmenovává, jsou: špatný příklad věřících, myšlenkové proudy nepřátelské vůči náboženství a především sklon člověka hříšníka skrývat se ze strachu před Bohem.

Veźměme tedy do ruky katechismus a přečtěme si jeho 27. článek. Podívejme se pak do svého srdce, zda v něm přebývá touha po Bohu – tedy jeho skutečná přirozenost, povolána spočinout v Trojjediném Bohu.